

A törpék, a gonoszok, a magyar törzsek és vezérek után már az FC Zirc csapatai is heten vannak

A hétvégi bajnoki rajt előtt Heinrich József klubelnökkel beszélgettem

A szépre nyírt futballpálya jelentős részét betöltik a labdarúgók. Az egyik térfélen a bronzérmes ifjúságiak gyakorolnak, a másik oldalon egy új korosztály, a 13 évesek akasztgatják le a hálót a kampókról. Odafent a felnőttek, a megyei első osztályú bajnokság meglepetéscsapata gyülekezik. Érdekes, hogy a felezőkörben labdát terelgető kicsiknél még mindig Ronaldinho a menő, pedig már alig hallani róla. Hol egy Barca, hol egy brazílián látni a márkanévet, sőt Figo neve is feltűnik, aki már akkor világklasszis volt, amikor ezek a lurkók még meg sem születtek. Többek között erről a csapatról is beszélgettünk Heinrich Józseffel, a futballklub elnökével.

A tegnapi seregszemle után ma csak a 16 évesek, a korelnök serdülősök vannak a placccon. Az irodaépületben húzzuk meg magunkat, hogy senki által ne legyünk zavartatva. Persze nem könnyű, alighogy leülünk, már stoplidobogást hallani, jönnek a fiúk a frissítőért a nyárvégi melegben...

– *Mikor kezdtétek az alapozást?*

– Tanulva a téli felkészülésből – amely elég hosszúra nyúlt, s mire elérkezett a bajnoki rajt, egy fásult társaság benyomását keltette a csapat – úgy döntöttünk, hogy egy rövidebb felkészülést tartunk a srácoknak. Ennek voltak technikai okai is, az edzőnk egy külföldi rokonlátogatás miatt hosszabb szabadságot kért. Az előbbieket figyelembe véve ezt megengedtük neki, így egy öthetes alapozáson vagyunk túl.

– *Hétvégén fogadjátok a Gyulafirátót csapatát. Sikerült-e felkészülnie a felnőtt és ifjúsági csapatnak?*

– A felkészüléssel egyáltalán nem vagyok elégedett. Ennyire még sohasem sújtott minket az, hogy különböző elfoglaltságok miatt nem tudtak megjelenni a gyerekek az edzéseken. Ennek ellenére nem vagyok szomorú, mert a téli Füred Kupán csodálatos játékot nyújtottunk, aztán jött a bajnokság, és a három fordulóból kettőn betliztünk. Ha a sors igazságot szolgáltat, akkor ennek meg kell fordulni. Van egy ilyen színházi mondás is, ha nem is teljesen szó szerint, hogy ha nem sikerül a főpróba, akár csodálatos is lehet az előadás. Tulajdonképpen ebben bízom, mert nem tudtuk elvégezni azt a munkát, amit terveztünk. Hat-hét felkészülési mérkőzésen vagyunk túl, s egyetlen alkalommal sem játszottunk olyan összeállításban, amilyenben szeretnénk majd a bajnokságban. Hogy a bajnoki kezdetről is beszéljünk egy kicsit, ilyen sem volt még soha, hogy különböző programok miatt öt ember jelentette be az első fordulótól való távolmaradását. Ugyanez igaz az ifjúsági csapatra is, amelynek pedig kicsit alacsony a létszáma, de sajnos nem tudunk elegendő játékost igazolni. Lehet, hogy az ifjúsági csapat tavalyi dobogós és a felnőtt csapat negyedik helyezése jóllakottá tette a fiúkat, mert nem látom bennük azt a tüzet, amit szeretnék látni. Voltak azért biztató mérkőzések is, például a Veszprém U19 elleni. Kíváncsian várom a bajnoki rajtot, mert talán ez az első olyan alkalom a felkészülés végén, amikor nem tudom elhelyezni a saját csapatunk erejét. Ha az első hatban tudunk végezni, az mindenképpen elfogadható eredmény lesz.

– *Milyen mértékben változott meg a játékosállomány?*

– A felnőtt csapatunkból két meghatározó játékos távozott. Egyed Viktor és Hersics Zsolt, ők mind a ketten abbahagyták a labdarúgó pályafutásukat. Egyed Viktorral kapcsolatban el kell mondanom – mert sokan megróttak már miatta internetes fórumokon és személyesen is, hogy egy huszonhárom éves, jó játékosnak miért kell visszavonulnia –, hogy ő egy nagyon sokrétű ember, nagyon sok mindennel foglalkozik, és időhiánnyal magyarázta azt, hogy nem kíván tovább futballozni. Nem csak nálunk, egyáltalán. Egyik diplomáját most szerezte meg, s

indul a következőért. Sajnálattal, de megértettem a kifogásait. Az igazolásoknál elsősorban azt vettük figyelembe, hogy ezt a két embert mindenképpen pótolni kell. Középső védő posztra igazoltuk az eddig Veszprémben futballozó Tóth Leventét. Régebbi történet Váli Attiláé, aki egy nagyveztergári fiatalember, és régóta játszott azzal a gondolattal, hogy egy magasabb osztályban szeretné magát kipróbálni. Az utolsó pillanatban sikerült még egy veszprémi játékost igazolni, Fejes Miklóst. Nem akarom, hogy ez túl nagy várakozásokat keltsen, de ő a tavalyelőtti NB II-es U19 bajnokságban hatvan gólig jutott. Úgy éreztük, hogy vannak olyan ifjúsági játékosok is, akiket be kellene építeni a felnőtt csapatba. Eszlinger János hozzáállása, szorgalma, alázata úgy néz ki, hogy teljesen meg fog felelni a megyei első osztályú felnőtt elvárásoknak. Nagy valószínűséggel a kezdőcsapatban találunk neki helyet, hiszen nekem szívügyem, hogy minél több zirci játékos játsszon a csapatban. Van még egy fiatalember, aki az ifjúsági csapatban nagyon jó teljesítményt nyújtott, de egyelőre a felnőttek között nem igazán találja a helyét, beilleszkedését sérülések is hátráltatják. Egyelőre úgy néz ki, vissza fog játszani az ifjúsági csapatba. A felnőtt keretbe igazoltuk még Schönig Ádámot, a Zirc színeiben egykoron ifjúsági bajnoki gólkirály Schönig László öccsét. Igazoltunk ugyan helyettük játékosokat, de nagyon fognak hiányozni az ifjúsági csapatból a felnőttbe kerülő játékosok, illetve a Győri ETO-hoz távozó Veres Milán, ezért úgy gondolom, nem tudjuk megismételni a tavalyi dobogós helyezésünket.

– Ugorjunk vissza egy kicsit az időben. Az időpont június, a helyszín pedig a polgármesteri hivatal. Zirc Városi Önkormányzat Képviselő-testülete olyan döntést hozott, hogy a sporttelep üzemeltetési támogatását megemeli 1 300 000 forintról két millióra, illetve a várostól megkaptátok az „Év Sportolója” díjak között a legjobb felnőtt csapatnak járó elismerést. Ennek az anyagi, illetve erkölcsi támogatásnak milyen helye van a klub életében?

– Egyértelműen pozitív mind a két dolog. Az anyagi támogatást azért kaptuk, mert a megye I-es kihívásnak meg kell felelni, ami lényegesen több feladatot takar, mint a megyei másodosztályú. Több csapatot kell nevezni a bajnokságba, a több csapatnak edzéslehetőséget

A 2010-2011-es ifjúsági bajnokság bronzérmese a június 29-ei "Év Sportolója" díjátadó ünnepségen

kell adni, a több csapatnak a mérkőzéseket le kell játszania, illetve nem zárhatunk ki senkit a pályáról, egy öregfiúk mérkőzés is plusz feladatokat jelent karbantartásban, rezsiben, mindenben. Nyilván ezért kaptuk az önkormányzattól ezt a támogatást, amit ezúton is szeretnék megköszönni. Ennek természetesen a megyei első osztály a feltétele, tehát ezt az önkormányzat addig biztosítja, amíg csapataink a megyei első osztályú bajnokságban szerepelnek. Nekünk ez óriási segítség. Remélem, hogy az „Év Csapata” díj nem csak engem, hanem a fiúkat is feldobta, és majd a bajnokság közben is gondolkodni arra, hogy ők itt az év csapatában játszanak.

– *Egy új csapattal láttok neki az új versenykiírásnak, ez az U13. Mi váltotta ki ennek a csapatnak a létrejöttét? Emelkedtek-e esetleg ezzel a működési költségek, ezt hogy tudjátok esetlegesen fedezni? Illetve ha pár szót szólnál az új edzőről, hiszen új csapat új edzőt is jelent.*

– Kezdeném a végén. Óriási öröömre szolgált, hogy az „A” licenstes edzői végzettséggel rendelkező Nagy Krisztián – aki már korábban is dolgozott nálunk – néhány héttel ezelőtt jelezte felém, hogy szívesen visszatérne hozzánk. Annak idején a távozásának az volt az oka, hogy a munkája sok idejét vette igénybe, ezért nem tudott annyit foglalkozni a futballal. Most úgy látja, munkahelyi elfoglaltságai ezt lehetővé teszik. Az volt a kérése, hogy csak gyerekekkel szeretne foglalkozni.

Kézenfekvő volt, hogy az új csapat, a tizenhárom évesek irányítását kapja meg. Ez a korosztály a megyei első osztálynak nem kötelezettsége, csak egy lehetőség. Nekünk viszont fel kellett vállalni, mert már most is voltak az egyesületnek olyan igazolt játékosai, akik az U11-ben már nem szerepelhettek, tehát kiöregedtek, az U16-ban pedig még fiatalok, gyengék voltak, ezért ők tulajdonképpen az elmúlt évben kallódtak. Az U11-es csapatból közel tíz 2000-es születésű fiatalember öregedett ki, akikkel

valamit kezdeni kellett. Az nem lehetett cél, hogy szélnek eresszük őket. Ezért viccesen úgy mondtam, kerül, amibe kerül, meg kell lépni. Szerencsénkre Nagy Krisztián térítésmentesen vállalja a munkát, sőt róla tudni kell, hogy ha megkap egy csapatot, akkor nemhogy a munkájáért nem kér ellenszolgáltatást, hanem még hozzá is tesz, például már felszerelést vásárolt a gyerekeknek. Túl nagy terhet ez nem fog jelenteni, mert a gyerekcsapatoknál még jellemző, hogy a szülők nagyon keményen odaállnak a dolog mögé. Tehát ilyen korosztályú csapatnál nem nagyon kell gondolkodni, hogyan utaztatjuk őket, mert a szülők maximálisan

partnerek abban, hogy beültetik a gyerekeket az autóba és elviszik a tornára. Annyit kell még erről a csapatról tudni, hogy mi most ezt a korosztályt keresztpályás bajnokságba neveztek be, ugyanis nem voltunk benne biztosak, hogy ezt milyen létszámban tudjuk összehozni.

Nem rossz példák...

Ennek az lenne a célja, hogy ne nekünk kelljen könyörögni bárkinek is, hogy jöjjön ide kapusnak, hanem próbáljunk mi kapusokat kinevelni. Ez a dolog jelenleg úgy működik, hogy a korosztályos kapusainkat – akik ezt nagyon szeretik csinálni – behordjuk Veszprémbe, vagy ha ők meg tudják oldani, bemennek, és a veszprémi utánpótlás centrumban a kapusedzők foglalkoznak velük. Ígéretet kaptunk az ottani kapusedzőtől arra, ha mi ezt helyben, öt-hat fővel össze tudjuk hozni, akkor hajlandó kijönni, és itt tartani edzéseket. Kezdeti stádiumában van a dolog, és nyilván anyagi vonzatai is vannak. De mindenképpen azon vagyok, hogy ezt záros határidőn belül létre tudjuk hozni, mert csak ez fogja megoldani a felmerülő kapusgondokat.

– *Az edzőkből akár egy kispályás csapatot is ki lehetne állítani, 5+1 fővel. Erről a +1-ről beszélnél egy kicsit?*

– Évek óta kapusgondokkal küzdünk minden korosztályban. Sokat gondolkoztam azon, hogy ezt hogyan lehetne megoldani, és egyetlen lehetőség látok: ki kell építeni egy kapusiskola-szerű dolgot arra hivatott szakemberekkel. Ezeken a felkészítéseken akár a környező egyesületek kapusait is szívesen látjuk bizonyos feltételekkel.

Kelemen Gábor